

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟ Δ.Σ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ

22 Φεβρουαρίου 2021

Αγαπητοί συνάδελφοι,

διάβασα την ανακοίνωσή σας της 20^{ης} Φεβρουαρίου κι έχω την ανάγκη να σας εκφράσω δημοσίως ότι προσβλήθηκα και λυπήθηκα βαθύτατα.

Προσβλήθηκα, επειδή στην ανακοίνωση, χωρίς να με κατονομάζετε, με φωτογραφίζετε και με στοχοποιείτε, υπονοώντας ότι, με τηλεοπτική μου εμφάνιση, συμμετείχα σε συντονισμένη προσπάθεια, στα όρια της συνωμοσίας, συγκάλυψης συγκεκριμένων απεχθών εγκλημάτων και προσώπων, χωρίς φυσικά να ισχύει ή να έχετε την παραμικρή απόδειξη.

Προσβλήθηκα επειδή, ενώ έχω πάρει πεντακάθαρη θέση -και γραπτώς και προφορικώς- υπέρ κάθε θύματος και ενάντια σε κάθε πράξη κακοποίησης από οποιονδήποτε, από την πιο αδιανόητη και αποτρόπαια ως και την απλή λεκτική, προτιμήσατε να αποσιωπήσετε αυτή μου τη θέση και να με παρουσιάσετε ως συνωμότη σε προσπάθεια συγκάλυψης.

Προσβλήθηκα επειδή, ασκώντας αυτήν την τέχνη 30 χρόνια τώρα, γνωρίζετε -και κάθε συνάδελφος μπορεί να το επιβεβαιώσει- πως έχω υπάρξει καθαρός, αέριος, άψογος συνεργάτης. Η εκτίμηση και η αγάπη των συναδέλφων μου προς εμένα είναι η μεγαλύτερη περηφάνειά μου. Κι όμως εσείς, το σωματείο μου, προσπαθήσατε να με παρουσιάσετε ως ηθικά διάτρητο (κι αν είμαι για συνωμοσία συγκάλυψης, ανοίγει ένα παράθυρο να είμαι και για άλλα, χειρότερα).

Προσβλήθηκα επειδή δεν μπήκατε έστω, καν, στον κόπο να με καλέσετε να σας δώσω την όποια εξήγηση πιθανόν θα χρειαζόσαστε. Προτιμήσατε να με στοχοποιήσετε, να με «κρεμάσετε στα μανταλάκια», αδιαφορώντας για τις συνέπειες που μπορεί να έχει αυτό στην τιμή, την υπόληψή μου, ακόμα και στην προσωπική ζωή μου ως πατέρα ενός 15χρονου ανήλικου αγοριού.

Προσβλήθηκα επειδή, ενώ το μείζον θέμα των ημερών είναι η κακοποίηση, παντός είδους και βαθμού, εσείς δεν φαίνεται να αντιλαμβάνεστε πως με την πράξη σας αυτή κακοποιήσατε και συκοφαντήσατε έναν συνάδελφό σας, του οποίου η στάση ήταν πάντα στην αντίπερα όχθη κάθε κακοποίησης.

Για αυτά - και άλλα πολλά- προσβλήθηκα βαθύτατα.

Λυπήθηκα επειδή, παρά την αντίδραση πολλών συναδέλφων στην ανακοίνωσή σας, μέχρι σήμερα, δύο ημέρες μετά, δεν έχετε σκεφτεί ότι θα ήταν σωστό να ανακαλέσετε. Έχω μια ελπίδα πως, μετά την επιστολή μου αυτή, θα το κάνετε. Ο ίδιος ο πρόεδρος σας αποκάλεσε τη στοχοποίησή μου «μικρό φάουλ». Μάλλον δεν μπορεί να αντιληφθεί ότι αυτές οι σταγόνες των «μικρών φάουλ», που μπορεί έστω και ασυναίσθητα να κάνει ο καθένας από μας, είναι ανεπίτρεπτες από ανθρώπους που ενδιαφέρονται για την επικράτηση του ήθους και της ηθικής στο θέατρο. Σταγόνα τη σταγόνα, στο τέλος θα πνιγούμε.

Λυπήθηκα επειδή, ενώ ήδη έχω εξάρει δημοσίως την προσπάθεια του σωματείου, που έχει αναλάβει θεσμική δράση -και για τις καταγγελίες και για το νέο εργασιακό περιβάλλον που πρέπει να διαμορφωθεί- εσείς επιλέξατε να φερθείτε στον σύμμαχό σας σαν να 'ναι εχθρός.

Λυπήθηκα επειδή, σε μια επώδυνη αλλά ταυτόχρονα ελπιδοφόρα, μεγάλη στιγμή για το ελληνικό θέατρο και την κοινωνία, μοιάζει να έχουμε οι άνθρωποι του θεάτρου μπερδέψει την πολυπόθητη για όλους μας ΚΑΘΑΡΣΗ με την ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ προσωπικών λογαριασμών.

Λυπήθηκα επειδή αυτός ο πολύ σημαντικός αγώνας, που μπορεί να οδηγήσει μπροστά την κοινωνία μας, αν δεν προσέξουμε, κινδυνεύει να εκφυλιστεί σε μικρό εμφύλιο μεταξύ μας, σε πόλεμο, με εχθρούς και «δικά μας παιδιά». Σ' αυτόν τον αγώνα όμως δεν υπάρχουν «δικά μας παιδιά». Κάθε θύμα κακοποίησης είναι δικό μας παιδί. Κάθε άνθρωπος που υπερασπίζεται αυτή τη θέση, ενάντια στον φόβο, ενάντια σε κάθε κακοποίηση, μεγάλη ή ελάχιστη, είναι κι αυτός δικός μας. Αντίπαλοι, εχθροί, είναι μόνον οι όποιοι θύτες.

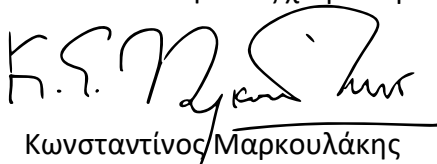
Λυπήθηκα, τέλος, για το ίδιο το θέατρο. Οι καταγγελίες που βγαίνουν στο φως μόνον αποτροπιασμό μπορούν να δημιουργήσουν, στον κάθε υγιή άνθρωπο. Είναι σπουδαία οι στιγμή που παίρνουν τον δρόμο της δικαιοσύνης. Κάθε ένοχος πρέπει να υποστεί τις συνέπειες των πράξεών του και να τιμωρηθεί όπως του αξίζει κι όπως ο νόμος ορίζει.

Κι όμως, το ξέρουμε όλοι, ειδικά εσείς, που έχετε και την πλήρη εικόνα των επίσημων καταγγελιών, πως δεν είμαστε όλοι έτσι. Οι περισσότεροι, οι πολύ περισσότεροι, η πλατιά μάζα των καλλιτεχνών του θεάτρου είμαστε στην απέναντι όχθη απ' το σκοτάδι, την κακοποίηση, τη βία και την αρρώστια.

Ναι, συνάδελφοι, ακόμα κι αυτήν τη αδιανόητα δύσκολη στιγμή, που όλοι μας ερχόμαστε αντιμέτωποι με το έρεβος και την ασκήμια, ειδικά τώρα, εγώ θα συνεχίζω να πιστεύω και να θυμίζω πως στο θέατρο και στους ανθρώπους του επικρατεί η ομορφιά. Όσο έχουμε ανάγκη την κάθαρση και τη δικαιοσύνη, το πιστεύω, έχουμε ανάγκη κι αυτήν την ελάχιστη μνήμη.

Αποζητώντας αυτήν την ομορφιά χρειάζονται οι άνθρωποι το θέατρο. Αποζητώντας αυτήν την ομορφιά γίναμε καλλιτέχνες. Αυτή η ομορφιά, στο τέλος θα νικήσει.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς,

Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης

Υ.Γ: Καθώς η επιστολή μου είναι ανοιχτή και δημόσια, κρίνω σκόπιμο να αναφέρω, προς πάσα κατεύθυνση, σε καμία όμως περίπτωση απευθυνόμενος προς εσάς, πως από σήμερα το πρωί έχω ήδη λάβει όλα τα νόμιμα μέτρα προάσπισης της τιμής και της υπόληψής μου, απέναντι σε οποιονδήποτε, επωνύμως ή ανωνύμως, δημοσίως ή ιδιωτικώς, επιχειρήσει να τις προσβάλλει.